

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมล การกุศล. การพูดเพื่อประสิทธิผล. พิมพ์ครั้งที่ ๒ พิชญ โลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญ โลก, ๒๕๒๗.

กัลยา จงประดิษฐ์นันท์ ศิลปะการพูดต่อที่ชุมนุมชน. กรุงเทพฯ ฯ : ยู-บอส คอร์ปอเรชั่น, ๒๕๔๓.

การฝึกหัดครู, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. การใช้ภาษา. กรุงเทพฯ ฯ : อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๑๓.

การศาสนา, กรม. พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับหลวง เล่ม ๑ - ๔๕. พิมพ์ครั้งที่ ๔ กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๒๕.

เกษม บุญศรี. “ความสำคัญของพระพุทธศาสนาในฐานะศาสนาประจำชาติ” พุทธจักร. ๒๐ (๖) (มิถุนายน ๒๕๓๑) : ๒ - ๓.

เกษม แสงนนท์. “พระไตรปิฎก C.D. - ROM” พุทธจักร. ๕๓ (๑๑) (พฤศจิกายน ๒๕๔๒) : ๕๒.

จิตรกร ตั้งเกษมสุข และธรรมเกียรติ กั่นอริ. หยาดเพชร หยาดธรรม ภูมิปัญญาเพื่อการศึกษาไทย กรุงเทพฯ ฯ : อรุณลาดพร้าว, ๒๕๔๒.

จิตรจำนงค์ สุภาพ. กัลยาณวาทะ. กรุงเทพฯ ฯ : หจก. ยูไนเต็คโปรดักชั่น, ๒๕๓๓.

_____ การพูดระบบพูด. กรุงเทพฯ ฯ : สุรสิทธิ์การพิมพ์, ๒๕๒๘.

ฉลวย สุรสิทธิ์. วิชาการพูด. กรุงเทพฯ ฯ : แพรววิทยา, ๒๕๑๗.

ฉัตรวรรณ ตันนะรัตน์. หลักวาทกรรม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๑๘.

ชยสร สมบุญมาก (สมบุญโณ), พระ. พุทธวิธีสอน : สืบค้นจากพระไตรปิฎกชุดต้นตปิฎก. ปริญา นิพนธ์ (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยประสานมิตร, ๒๕๔๓.

ชาคริต อนันทรารวัน. วาทกรรม. กรุงเทพฯ ฯ : โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์, ๒๕๓๗.

โชติ จินตแสวง. คุณค่าของพุทธศาสนาที่มีต่อสังคมไทยในทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ปรินฤญาติการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, ๒๕๔๑.

ญาณสังวร, สมเด็จพระ. พุทธศาสนากับสังคมไทย. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๖.

ญาณสังวร (สุวัณณโม), สมเด็จพระ. หลักพระพุทธศาสนา. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์ประกายพริก, ๒๕๒๖.

ณรงค์ ทองปาน. วาทกรรมสำหรับครู. อุษุษา : ภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา, ๒๕๒๑.

คุณฐิติ สัตถวารังค์. การศึกษาในสังคมพระพุทธศาสนาตามที่ปรากฏในพระไตรปิฎก. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๒.

ทวีทย์ บุญไฉ. ศึกษาการสอนพุทธที่ปรากฏในพระสูตรตันตปิฎก. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์ - การสอน) สาขาการสอนภาษาไทย ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๓๕.

ทวีวัฒน์ ปุณฺทริกวินวัฒน์. “จากสังคายนารั้งที่ ๑ ถึงธัมมมัทธา” วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยรังสิต. ๓ (๖) (มกราคม - เมษายน ๒๕๔๕), : ๒๖ - ๓๐.

ทองขาว พ่วงรอดพันธ์. วาทกรรม : ศิลปะและหลักการพูดในที่ชุมนุมชน. พิมพ์ครั้งที่ ๓ กรุงเทพฯ ฯ : ธรรมสภา, ๒๕๓๗.

ทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์. พูดได้ พูดเป็น. กรุงเทพฯ ฯ : กิ่งหล้า, ๒๕๓๓.

ทิพาพร ศิริจันทร์. การศึกษาแนวโน้มหลักสูตรพระพุทธศาสนาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในทศวรรษหน้า. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตครุศาสตร์ (นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

ไทยรัฐ. ๑ มิถุนายน ๒๕๔๖, : ๒๔.

นนทนาท อังสุวรั้งยี. การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่านิยมและการปฏิบัติเกี่ยวกับเบญจศีลของชาวพุทธ
ในสังคมเมืองและชนบทที่อยู่ใน และนอกโครงการแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง : ศึกษา
เฉพาะ กรณีหมู่บ้านในอำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์. ปรินญาณิพนธ์อักษรศาสตร์
มหาบัณฑิต (ศาสนาเปรียบเทียบ) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , ๒๕๓๓.

นรา ตรีธัญญา. การศึกษาการนำหลักธรรมวิชาพระพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ในสถานการณที่
สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น , ๒๕๔๓.

นันทา ขุนภักดี. การพูด. พิมพ์ครั้งที่ ๒ นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวัง
สนามจันทร์, ๒๕๒๕.

นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต. หลักการพูด. สงขลา : ภาควิชาสารัตถศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์,
๒๕๔๑.

นิพนธ์ ศศิธร. หลักการพูดต่อชุมชนมุขม. พิมพ์ครั้งที่ ๔ กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๘.

นิรัตน์ จรจิตร. ศิลปะการพูดสำหรับผู้บริหาร. พิมพ์ครั้งที่ ๓ สงขลา : วิทยาลัยครูสงขลา, ๒๕๓๓.

ประทุม วิวิธยากุล. การสำรวจเชิงวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนและครูที่มีต่อการเรียนการสอน
ทักษะการพูดในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา. ปรินญาณิพนธ์
(ศศ.ม.) การศึกษาศาสตรการสอน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๓๒.

ประกาศรี สีหอำไพ. พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

ประสงค์ ราชณสุข. การพูดเพื่อประสิทธิผล. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๘.

ประสิทธิ์ บุตรศรี. “พระไตรปิฎกกับความมั่นคงของชาติ” พุทธจักร. ๕๓ (๖) (พฤศจิกายน
๒๕๔๒), : ๒๖.

ปรีชา ช้างขวัญยืน. ศิลปะการพูด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๘.

ปิ่น มาลากุล, ม.ล. “คำปราศรัยวันเปิดสัมมนาว่าด้วยจริยศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ณ ศาลา
สันติธรรม” หนังสือสัมมนาว่าด้วยจริยธรรม. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท, ๒๕๐๔.

ผะอบ โปษะกฤษณะ. ถิ่นขณะเฉพาะทางภาษาไทย การเขียน การอ่าน การพูด-การฟัง. พิมพ์ครั้งที่ ๓
กรุงเทพฯ ฯ : บำรุงสาสน์, ๒๕๒๖.

พรสวัสดิ์ เพชรแดง. ความเชื่อเรื่องบุญบาปในพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ใน
เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร มหาวิทาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๒๘.

พระไตรปิฎก. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://www.heritage.thaigov.net>, ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕.

พระเทพเวที (ป.อ. ปยุตโต). การศึกษาที่สากลบนพื้นฐานภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพฯ ฯ : คณะศึกษา
ศาสตร์ มหาวิทาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๓๒.

_____ ทำไมคนไทยจึงเรียนพระพุทธศาสนา. กรุงเทพฯ ฯ : อัมรินทร์พรินดีกรุ๊ป, ๒๕๓๒.

_____ เทคนิคการสอนของพระพุทธเจ้า. กรุงเทพฯ ฯ : มุลินธิพุทธธรรม, ๒๕๓๑.

_____ ธรรมกับการพัฒนาชีวิต. กรุงเทพฯ ฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๓.

_____ มหาวิทาลัยกับงานวิจัยทางพระพุทธธรรม. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๔.

_____ ศิลปศาสตร์แนวพุทธ. กรุงเทพฯ ฯ : มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทาลัย, ๒๕๓๔.

พระธรรม. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก www.geocities.com/Sakayaputto/mbddism.htm, ๑๔ ธันวาคม
๒๕๔๕.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). การศึกษาเพื่อสร้างบัณฑิตหรือการศึกษาเพื่อเพิ่มผลผลิต. กรุงเทพฯ ฯ :
มหาวิทาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๐.

_____ “ความสำคัญและการรักษาพระไตรปิฎก”. พุทธจักร. ๕๓ (๕) (พฤศจิกายน ๒๕๔๒), : ๔
- ๒๐.

_____ “คู่มือของพระมโน สะท้อนสภาพโซซของการศึกษาไทย”. พุทธจักร. ๕๖ (๑๐) (ตุลาคม
๒๕๔๕), : ๓๐ - ๓๑.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). “พุทธวิธีในการสอน”. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพฯ ฯ : สหธรรมมิก,
๒๕๔๔.

พระพุทธประวัติ. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก [http:// www.geocities.com/watplub/hisbudhda.htm](http://www.geocities.com/watplub/hisbudhda.htm), ๑๕
มกราคม ๒๕๔๕.

พระราชวรมุนี (ประยุทธ์ ปยุตฺโต) พจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประมวลธรรม. พิมพ์ครั้งที่ ๔.
กรุงเทพฯ ฯ : มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, ๒๕๒๘.

_____ พจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประมวลศัพท์. กรุงเทพฯ ฯ : อัมรินทร์การพิมพ์, ๒๕๒๗.

_____ พุทธธรรมฉบับขยายความ. กรุงเทพฯ ฯ : ด้านสุทธการพิมพ์, ๒๕๒๕.

พระโสภณคณาภรณ์ (ระแบบ จิตญา โน). ธรรมนิทรรศน์ ๒ (อธิบายธรรมวิภาค ปรีเฉทที่ ๒ ตอน
ที่ ๑). พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ ฯ : มหามกุฏราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์, ๒๕๓๐.

พิชัย ผกาทอง. “วิถีชีวิตไทยกับพระไตรปิฎก” พุทธจักร. ๕๓ (๕) (พฤศจิกายน ๒๕๔๒), : ๓๔ –
๓๕.

_____ “สังคมิวิทยาในพระไตรปิฎก” พุทธจักร. ๕๔ (๑) (มกราคม ๒๕๔๓), : ๕๖.

พิสมัย ถิณะแก้ว. วาทการ. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๓๑.

พุทธทาสภิกขุ. คู่มือมนุษย์. กรุงเทพฯ ฯ : การพิมพ์พระนคร, ๒๕๒๗.

เพชรบูรณ์ โรจนธรรมกุล. พุดจาให้เข้าหู. กรุงเทพฯ ฯ : เจริญผล, ๒๕๒๗.

ไพฑูรย์ สุทธิวิฑูโร (น้อยวัน), พระมหา. การวิเคราะห์เชิงปรัชญาเรื่องบาปในพระพุทธศาสนา
เถรวาท. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก [http:// www.Mcu.ac.th/ Visto ๑/improveproiect.htm](http://www.Mcu.ac.th/Visto%20๑/improveproiect.htm)-
๓๓k-๑, ๒๐ เมษายน ๒๕๔๕.

ไพรัช ขุนพรหม (ปัญญาพโล), พระมหา. วิธีการของวัดที่มีต่อการปลูกฝังจริยธรรมในเยาวชน
(ศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะกรณี วัดชลประทานรังสฤษดิ์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
และวัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี). ปรินญานินพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต (ศาสนา
เปรียบเทียบ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๗.

- ภิญโญ ช่างสาน. เอกสารประกอบการสอนวิชาวาทการ. สงขลา : ภาควิชาภาษาไทย สถาบันราชภัฏ
สงขลา, ๒๕๓๕.
- มาพะศรี คหฺฎฐา. ความคิดเรื่องนรก และสวรรค์ในพุทธปรัชญาเถรวาท. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
อักษรศาสตร์ (ปรัชญา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๔.
- บุบผา เบ็ญจรงค์กิจ. การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพฯ ฯ : บริษัท ที. พี. พริน จำกัด, ๒๕๔๒.
- บุภา สุภากุล. การสื่อความ. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๓๓.
- รวมธรรม. กรุงเทพฯ ฯ : อัมรินทร์พรินติ้ง, ๒๕๓๕.
- รวินศ์ ศรีทองรุ่ง. การพูดเพื่อการประชาสัมพันธ์. นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์, ๒๕๔๐.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ ฯ :
อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๓๐.
- ลลิตา โชติรังสียากุล. หลักการพูด. สงขลา : ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,
สถาบันราชภัฏสงขลา, ๒๕๔๒.
- ลักษณะ สตะเวทิน. หลักการพูด. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, ๒๕๓๖.
- วนิดา ธนสุภาณุเวช. มนุษย์ตามธรรมชาติของพุทธปรัชญา. ปรินญาณินิพนธ์ (อ.ม.) ภาควิชาปรัชญา
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๒.
- วสันต์ บุญลิขิต. การพูดเพื่อส่งเสริมการเกษตร. พระนครศรีอยุธยา : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา, ๒๕๔๔.
- วิกรณ์ รักษ์ปวงชน. พิชัยยุทธ์การพูด. กรุงเทพฯ ฯ : สุรพิมพ์, ๒๕๔๒.
- วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. ความรู้เรื่องพระไตรปิฎก. กรุงเทพฯ ฯ : การศาสนา กรมศาสนา,
๒๕๓๕.
- วิจิตร อาวะกุล. เพื่อการพูด การฟัง และการประชุมที่ดี. พิมพ์ครั้งที่ ๓ กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนา
พานิช, ๒๕๓๔.

วิจิตรา แสงพลสิทธิ์. วาทกรรมสำหรับครู. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๒.

วิทย์ วิศทเวทย์ และเสถียรพงษ์ วรรณปก. จริยธรรมกับบุคคล : รายวิชา ส.๐๑๗. พิมพ์ครั้งที่ ๕.

กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๓๓ (๗).

_____ พระพุทธศาสนา ม.๒. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๓๓ (ก).

_____ หนังสือสังคมศึกษารายวิชา ส ๐๔๑๐ – ส ๐๔๑๑ พระพุทธศาสนาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ (ม.๕). กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๒๘ .

วินิจ วรรณถนอม. หลักการพูด. กรุงเทพฯ : สยามการพิมพ์, ๒๕๒๒.

วิมลศิริ ร่วมสุข. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางเขน, ๒๕๒๒.

วิรัช ลภีรัตนกุล. วาทนิเทศและวาทศิลป์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๖.

_____ วาทนิเทศและวาทศิลป์ หลักทฤษฎี และวิธีปฏิบัติยุคสหสวรรษใหม่. พิมพ์ครั้งที่ ๓
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์, ๒๕๔๓.

วิสามัญ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. ประมวลการสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓. กรุงเทพฯ : กุรุสภา,
๒๕๕๖.

สนธิ ตั้งทวี. การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. มหาสารคาม : ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, มหาสารคาม, ๒๕๓๕.

สมคิด เหลาฉลาด. ความเชื่อเรื่องบุญและบาปกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ พัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัย
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๒๒.

สมจิตร ชิวปรีชา. วาทวิทยา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๔.

สมจินต์ สมมาปัญญา, พระมหา. นรกและสวรรค์ในพระพุทธศาสนาเถรวาท. (ออนไลน์) เข้าถึงได้
จาก [http:// www.mcu.ac.th/ Visto ๑/improveproject.htm-๓๗k](http://www.mcu.ac.th/Visto/๑/improveproject.htm-๓๗k), ๒๐ เมษายน ๒๕๔๕.

สมนึก ใจกล้า. การนับถือพระพุทธศาสนาของคนไทยในปัจจุบันเปรียบเทียบระหว่าง
นักวิทยาศาสตร์และนักสังคมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ (อ.ม.) สาขาวิชาศาสนาเปรียบเทียบ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๓๖.

สมปราชญ์ อัมมะพันธ์. **หลักการพูด**. สงขลา : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ๒๕๒๔.

สมพงศ์ ดิคุชฌโม (ราชเจริญ), พระมหา. **ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดเรื่องมูสาวาทในพระพุทธปรัชญา
เถรวาท**. พุทธศาสนามหาบัณฑิต (สาขาปรัชญา) บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, ๒๕๔๑.

สมหมาย สุภานิต. “พระไตรปิฎก : รากฐานปัญญาแก้ไขวิกฤตและศาสนา” **พุทธจักร**. ๕๓ (๘)
(สิงหาคม ๒๕๔๒) , : ๔๒ - ๔๓.

สวนิต ยมาภัย และถิรนนท์ อนุวัชรศิริวงศ์. **หลักการพูดขั้นพื้นฐานสังเขปสาระสำคัญ**. พิมพ์ครั้งที่ ๕
กรุงเทพฯ ฯ : ข้าวฟ่าง, ๒๕๓๘.

สวัสดิ์ บันเทิงสุข. **เทคนิคการพูด**. เชียงใหม่ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๓๐.

สาโรช บัวศรี. **การศึกษา ปรัชญาการศึกษา ประชาธิปไตย และจริยธรรม**. กรุงเทพฯ ฯ : สุวีริยาสาสน์,
๒๕๔๔.

สำเนียง มณีกาญจน์. **หลักการพูด**. พิมพ์ครั้งที่ ๔ กรุงเทพฯ ฯ : ข้าวฟ่าง, ๒๕๓๔.

สำเนียง มณีกาญจน์ และสมบัติ จำปาเงิน (เรียบเรียง). **หลักการพูด**. พิมพ์ครั้งที่ ๒ กรุงเทพฯ ฯ :
บริษัทเมดิคัล มีเดีย จำกัด, ๒๕๒๑.

สิทธิา พินิจภูวดล นิตยา กาญจนวรรณ และสาตี ศรีเพ็ญ. **การเขียนและการพูด**. กรุงเทพฯ ฯ :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๑๔.

สุโขทัยธรรมมาราช, มหาวิทยาลัย. **พฤติกรรมกรรมการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัย-
สุโขทัยธรรมมาราช, ๒๕๓๖.

สุจิตรา จรจิตร. **การฝึกพูดและภาษาไทย**. สงขลา : ภาควิชาสารัตถศึกษา มหาวิทยาลัย-
สงขลานครินทร์, ๒๕๒๕

สุชีพ บุญญานุภาพ. **คุณลักษณะพิเศษแห่งพระพุทธศาสนา**. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานส่งเสริมสร้าง
เอกลักษณ์ของชาติ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, ๒๕๒๘.

สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. ทฤษฎีการวิจัยทางสังคมศาสตร์แนวพุทธศาสตร์. ม.ป.ท. ๒๕๔๒.

สุภาวดี แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ. วาทกรรมสำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ ๒ กรุงเทพฯ : พีระพัชรา, ๒๕๒๒.

สุมน อมรวิวัฒน์. นานาทศนะในพระพุทธศาสนา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๐.

สุรางค์ ศรีหริ่ง. ความคาดหวังของนักเรียนระดับมัธยมปลายต่อวิชาพระพุทธศาสนาในอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ศึกษาศาสตร์ (สังคมศึกษา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๐.

สุวรรณ สุวรรณเวช. หลักการวิจัยทางสังคมศาสตร์ แนวการเขียนวิทยานิพนธ์ รายงานทางวิชาการ และรายงานประจำภาค. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๕.

แสง จันทร์งาม. พุทธศาสนวิทยา. กรุงเทพฯ : บรรณาการ, ๒๕๑๒.

โสภณ ศรีกฤษดาพร. การศึกษาวิเคราะห์ความคิดเรื่องกายและจิตในพุทธปรัชญา. วิทยานิพนธ์ (อม.) ภาควิชาปรัชญา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๗.

อนุমানราชชน, พระยา. เครื่องวัฒนธรรม. โดยเสถียร โกเศศ. (นามแฝง) กรุงเทพฯ : บรรณาการ, ๒๕๑๕.

อเนก ทิพลีธธา. ความคิดเห็นและบทบาทของผู้นำสมาคมทางพุทธศาสนาในการปรับตัวของสมาชิก และประชาชนให้สอดคล้องกับความเป็นสมัยใหม่ของสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปรัชญาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคม และมานุษยวิทยาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๖.

อรพรรณ ปิตันชน์โอวาท. หลักและปรัชญาของวาทวิทยา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๘.

อรุณ เวชสุวรรณ (บรรณาธิการ). วิวาทะ (ความเห็นไม่ตรงกัน) ระหว่าง ม.ร.ว.กฤษภูมิ ปราโมช กับ ท่านพุทธทาสภิกขุ. กรุงเทพฯ : แพรววิทยา อินเตอร์เนชั่นแนล หจก, ๒๕๒๐.

อรุณี ชินวงศ์อมร. ผลการเปรียบเทียบบทบาทสมมุติและเทคนิคแม่แบบที่มีต่อการพูดที่เหมาะสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสมโภชกรุงอนุสรณ์ (๒๐๐ ปี). วิทยานิพนธ์ (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, ๒๕๓๕.

อารีย์ สหชาติโกสีย์. **หลักวิชาวาทศิลป์**. พิมพ์ครั้งที่ ๔ กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางเขน, ๒๕๑๕.

อุดม บัวเพียร. **วาทวิทยากลยุทธการพูดอย่างมีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ : ชูปเปอร์แมน, ๒๕๓๓.

อุทิศ นาคสวัสดิ์. **ศิลปะการพูด**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๑๕.

โอภาส เสวิกุล. **พระบารมีปกเกล้า**. พิมพ์แจกเนื่องในพระราชพิธีรัชดาภิเษก วันที่ ๕ มิถุนายน
๒๕๑๔ ธนาคารกรุงเทพจำกัด, ๒๕๑๔.

Lasswell Harold D. **The Process and Effects of Mass Communication**. : (rev.ed) Urbana, Ill;
University of Illinois Press, ๑๕๗๑.

Sakda Prangpratanporn. **A Buddhist Philosophy of Education : With Implications for
Education in Thailand**. Doctor's Thesis. Boston Collage, ๑๕๗๘.

